

Profeti Sofonia

E premte, 3 dhjetor 2021 – Shenjtori i ditës.

Profeti Sofonia. Dëshmorët Agapi e Selefki. Dëshmor Gliqeri. Dëshmor i ri Angjeli.

JEMI NË KRESHMËN E KRISHTLINDJES
(15 NËNTOR – 25 DHJETOR)

– Profeti Sofonia –

Sofonia, bir i Kushit nga fisi i Simeonit, është i nënti në rendin e profetëve më të vegjël. Ai jetoi në Jerusalem në fillimet e mbretërimit të Josias (640-609 para Krishtit), para se mbreti të fillonte veprën e tij për shkatërrimin e idhujtarisë në mbretërinë e Judesë dhe rivendosjen e lavdërimit të Perëndisë.

Judea, pas pushtimit asirian të Senakeribit (700), kishte humbur pjesë të madhe të territorit të saj dhe kishte rënë në idhujtari e në korrupsion gjatë mbretërimit të keq të Manasiut dhe të Amonit. I dërguar nga Perëndia, profet Sofonia, emri i të cilit do të thotë “Zoti e mbron” ose “Vendi i vëzhgimit të Perëndisë”, u bëri të ditur afrimin e ardhjes së ditës së Zotit, ditës së frikshme dhe të madhe të zemërimit të Perëndisë kundër kombeve idhujtare dhe kundër Jerusalemit, nëse nuk pendohet.

Të gjithë të pabesët e dheut do të konsumohen nga zjarri i ardhjes së Zotit dhe në Malin e shenjtë Sion, pjesa e mbetur e Izraelit, të përulurit dhe të mirët në zemër, që e kanë vënë besimin e tyre në emrin e Zotit, Shpëtimtarit, do të ringrihet dhe do të gëzojë me një gëzim të madh së bashku me gjithë të tjerët nga kombet pagane

që do të besojnë te Krishti dhe do të thërrasin emrin e Perëndisë. Në këtë kohë, Zoti do të banojë në Sionin e Ri, Kishën, bijën e Jerusalemit. Ai do të mbledhë të zgjedhurit në dashurinë dhe në gëzimin e Tij dhe do të dhurojë një të krejte të përjetshme.

- Dëshmor i ri Angjeli -

Angjeli ishte një i krishterë i devotshëm nga Argosi i Peloponezit dhe ushtronte zanatin e mjekut në Kusadashi, afër Efesit, në fillim të shekullit të 19-të. Një ditë ai hyri në debat rreth besimit me një udhëtar francez, mungesa e shpresëtarisë së të cilit e zemëroi shumë dhe për këtë arsye e thirri në një duel. Këtë gjë e bëri për t'i treguar blasfemuesit fuqinë që besimi i vërtetë u fal të krishterëve dhe prandaj në duel shkoi i armatosur vetëm me një shkop. Kur u takuan atë natë, francezi, duke parë guximin e shenjtë të shërbëtorit të Perëndisë, u pushtua nga një frikë e madhe dhe u kthye pas, e si pasojë Angjeli u shpall fitues. Pas kësaj ngjarjeje, Angjeli vendosi të braktiste profesionin e tij dhe të gjitha lidhjet me botën dhe të qëndronte në shtëpinë e tij, për t'ia përkushtuar veten tërësisht Perëndisë.

Por të Shtunën e Llazarit të vitit 1813, ky njeri që ishte gati për të derdhur gjakun e tij për Krishtin, e mohoi fenë e tij pa pasur asnjë shkak, thjesht me iniciativën e tij. Ai u largua nga qyteti i Nafplios dhe shkoi si i huaj në Hios, ku erdhi në vete dhe nisi të pendohej duke thirrur në ndihmë të gjithë konfesorët dhe martirët e shenjtë të besimit. Nga ky çast përkujdesja e tij e vetme ishte të gjente një mundësi për të ndrequr apostazinë e tij me anë të derdhjes së gjakut. Ai shkoi në një doganë dhe faqeza ushtarëve dhe oficerëve turq shpalli me zë të lartë se ishte një i krishterë që po kthehej në fenë e të parëve të tij. Shenjtorin e torturuan dhe e rrahën mizorisht para se ta çonin në fortesë, ku i prenë kokën më 3 dhjetor 1813.

[Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë](#)